

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mereacre Anastasia către Casa Națională de Asigurări Sociale, terț SRL „Vladlena Vartic” privind obligarea recalculării și achitării indemnizației de maternitate,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-58/24
NR. PIGD 2-22105614-01-3ra-18012024)*

Recursul este vădit neîntemeiat; art.246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. G. Cazacu
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

26 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 21 iulie 2022 Anastasia Mereacre a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea recalculării și achitării indemnizației de maternitate pentru 126 zile calendaristice, prin luarea în calcul a salariului de 120 000 lei, ce constituie venitul obținut în cadrul SRL „Vladlena Vartic” în perioada iunie-noiembrie 2021.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în perioada lunii iunie 2021 a fost angajată în cadrul SRL „Vladlena Vartic”, iar serviciul efectuat în cadrul SRL „Vladlena Vartic” era serviciul secundar, or serviciul său de bază, unde a fost angajată în anul 2020, era în cadrul Biroului notarial „Jeleznîi Angela”. La data de 30 decembrie 2021, fiind însărcinată, a solicitat să-i fie stabilită plata pentru indemnizația unică de maternitate, pentru perioada 20.12.2021-24.04.2022, indemnizație care urma a fi calculată din venitul mediu lunar pentru ultimele 12 luni premergătoare datei producerii riscului.

3. Prin decizia nr. 19 din 03 ianuarie 2022 emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, i-a fost stabilită și achitată suma de 33 581,31 lei, ceea ce constituie indemnizația de maternitate.

4. Reclamanta a invocat că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, când a adoptat decizia respectivă, la stabilirea indemnizației de maternitate, a luat în considerare doar baza de calcul prezentată de către Biroul notarial „Jeleznîi Angela”, însă suma de 120000 lei, ce constituie venitul obținut în perioada iunie - noiembrie 2021 în cadrul SRL „Vladlena Vartic”, nu a fost luat în calcul.

5. Astfel, la 21 ianuarie 2021 a depus o cerere prin care a solicitat să-i fie calculată indemnizația de maternitate de 126 zile, prin luarea în considerație a bazei calcul din venitul obținut din cadrul SRL „Vladlena Vartic”, venit obținut în perioada iunie - noiembrie 2021. La 24 ianuarie 2021 CTAS Buiucani a emis un răspuns, prin care i s-a refuzat calcularea indemnizației de maternitate, din motiv că la data emiterii deciziei nr. 19 din 03 ianuarie 2022, în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale, SRL „Vladlena Vartic” nu a achitat contribuțiile de asigurări sociale, acesta fiind motivul pentru care la stabilirea indemnizației de maternitate nu a fost luat în considerație baza de calcul din venitul obținut în cadrul SRL „Vladlena Vartic”.

6. Totodată, în decizia CTAS Buiucani, este menționat faptul că agentul economic SRL „Vladlena Vartic” a prezentat darea de seamă contabilă IPC 18 la 11 ianuarie

2022, atunci când decizia de stabilire a indemnizației deja a fost adoptată, iar în motivarea refuzului CTAS Buiucani a indicat că indemnizația de maternitate nu se recalculază decât în cazul modificării legislației privind modul de salarizare sau în baza unei hotărâri judecătorești.

7. Menționează că răspunsul respectiv i-a fost adus la cunoștință la 27 mai 2022, atunci când sa adresat către CTAS Buiucani pe motiv că nu a recepționat la domiciliu nici un răspuns referitor la cererea depusă la 21 ianuarie 2022, cu toate că a făcut cunoștință la 27 mai 2022, iar răspunsul nr. M9/22 a fost emis la 24 ianuarie 2022, termenul de depunere a cererii prelabile autorității centrale (în speță - CNAS), este de un an de zile, conform prevederilor Codului administrativ, din motiv că în refuzul oferit nu sunt stipulate modalitățile de atac a prezentului răspuns.

8. Respectiv susține că, fiind în termenul legal de depunere, la 08.06.2022 a depus o cerere prelabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale (CNAS), prin care a solicitat anularea actului administrativ defavorabil din 24.01.2022, cu emiterea unei decizii suplimentare de recalculare a indemnizației de maternitate, pentru că în dosarul său personal, SRL „Vladlena Vartic” unde a fost angajată din iunie 2021, figurează drept angajator care a achitat contribuțiile sociale corespunzătoare, însă la stabilirea indemnizației de maternitate acest fapt nu a fost luat în calcul.

9. În rezultat, la 21 iunie 2022 CNAS a emis un răspuns cu nr. 1208/22 la cererea prelabilă, cu care a făcut cunoștință la 29 iunie 2022, prin care i s-a refuzat în recalcularea indemnizației de maternitate pentru perioada 20.12.2021-24.04.2022

10. La fel susține că, argumentul invocat de către CNAS, este faptul că indemnizația de maternitate nu se recalculază, decât în cazuri de modificare a legislației sau în baza unei hotărâri judecătorești, în acest context, este de punctat și faptul că sarcina sa, ce a avut loc la 19 februarie 2022 a fost efectuată prin cezariană, ce se califică drept naștere complicată, ceea ce prelungește perioada aflării în concediu de maternitate de la 126 de zile la 140 zile. Iar, atunci când a prezentat certificatul medical ce îi prelungește concediul cu 14 zile, la CTAS Buiucani, i s-a stabilit indemnizația de maternitate pentru 14 zile, în cadrul căreia baza de calcul la fel a fost doar venitul obținut în cadrul Biroului Notarial „Jeleznii Angela”

11. Invoca că, conform art. 5 alin. (1) lit. d) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă sau alte prestații sociale: „Asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație de maternitate. Art. 7 alin. (1) al aceleiași legi, prevede în mod exhaustiv: „Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții”.

12. Susține că, SRL „Vladlena Vartic” la data stabilirii indemnizației de către CTAS Buiucani (03.01.2022), a calculat și plătit contribuții, însă darea de seamă IPC 18 a fost prezentată la 11.01.2022, ceea ce rezultă că neprezentarea dării de seamă în termenul indicat, nu atestă necalcularea și neplătirea de contribuții de către SRL „Vladlena Vartic”.

13. Solicita reclamanta Mareacre Anastasia: obligarea recalculării și achitării indemnizației de maternitate pentru 140 zile calendaristice, prin luarea în calcul a salariului de 120 000 lei, ce constituie venitul obținut în cadrul SRL ”Vadlena Vartic” în perioada iunie-noiembrie 2021

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 06 martie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de Mareacre Anastasia, a fost admisă. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula și achita reclamantei Mereacre Anastasia indemnizația de maternitate pentru 140 zile calendaristice, prin luarea în calcul a salariului de 120000 lei, ce constituie venitul obținut în cadrul SRL „Vadlena Vartic” în perioada iunie-noiembrie 2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La data de 03 aprilie 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 06 martie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de CNAS și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

17. Instanța de apel a stabilit că autoritatea publică pârâtă eronat a stabilit cuantumul indemnizației de maternitate calculat doar din venitul obținut în cadrul Biroului Notarial „Jeleznîi Angela”, or, art. 124 Codul muncii, art. 5 alin. (1) lit. d), art. 6 alin. (6) di Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale prevăd expres că, cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7, adică din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat. La caz, indemnizația de maternitate urma a fi calculată, luându-se în calcul și salariul de 120 000 lei, ce constituie venitul obținut în cadrul SRL „Vadlena Vartic” în perioada iunie-noiembrie 2021. Or, din extrasul din contul curent al persoanei asigurate Mereacre Anastasia, rezultă cert achitarea salariului de 120000 lei, ce constituie venitul obținut în cadrul SRL „Vadlena Vartic” în perioada iunie-noiembrie 2021. Astfel, instanța a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul apelului că, nerefectarea în Registrul de stat în sistemul public de asigurări sociale a venitului realizat de către reclamantă în perioada iunie – noiembrie 2021, duce la neinclusiunea acestuia în calculul indemnizației. Iar, faptul că SRL „Vadlena Vartic” a omis să prezinte darea de seamă la CTAS, prezentând-o ulterior stabilirii indemnizației, nu poate fi imputată apelantei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 08 decembrie 2023 CNAS a depus recurs, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei din 24 octombrie 2023 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. La data de 16 ianuarie 2024 a depus supliment la recurs.

19. Recurenta a indicat că concluziile instanței de apel expuse în decizie vin în contradicție cu circumstanțele cauzei. A susținut cu referire la venitul realizat în perioada iunie – noiembrie 2021 în cadrul SRL „Vladlena Varctic”, contribuțiile de asigurări sociale erau reflectate cu venitul „0”, respectiv nu a fost inclus în calculul indemnizației. A susținut că în calculul indemnizației de maternitate a fost inclus venitul asigurat, realizat în perioada decembrie 2020-noiembrie 2021, pentru care au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale la data stabilirii indemnizației. Decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurente CNAS la data de 26 decembrie prin intermediul poștei electronice (f.d. 70).

20. La 18 ianuarie 2024 Curtea Supremă de Justiție a notificat părților copia recursului cu oferirea posibilității de a depune referință.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

21. Art. 245 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

22. Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la data de 24 octombrie 2023 și la 26 decembrie 2023 a notificat părților decizia motivată a instanței de apel, iar cererea de recurs a fost depusă la 08 decembrie 2023. În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

24. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

25. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Recursul este vădit neîntemeiat”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

27. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

28. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de CNAS, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de CNAS conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel

Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu conține obiecții de fapt.

31. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

33. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

35. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

36. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale

37. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă